

Nr 57.

Av herrar **Molin** i Dombäcksmark och **Sundström**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående skogshushållningen å kronoparker och andra staten tillhöriga skogar i Norrland och Dalarne.

Vid sistlidne riksdag väckte undertecknade motion därom, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ofördröjligen måtte vidtaga åtgärder i syfte att överårig, fullmogen, oväxtlig, kullblåst, sjuk och skadad skog å statens skogar bleve för statens ekonomi och rationell skogsvård mest fördelaktiga sätt tillvaratagen och utnyttjad. Jordbruksutskottet hemställde i anledning av motionen, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t vidtaga erforderliga åtgärder i syfte att oväxtlig, sjuk, torr, kullblåst och eljest skadad, samt, där så utan olägenhet vore möjligt, jämväl överårig och fullmogen skog å kronoparkerna och statens övriga skogar i Norrland och Dalarne måtte, så snart ske kunde, bliva på det för en ändamålsenlig skogshushållning och för statens ekonomi mest fördelaktiga sätt tillvaratagen och utnyttjad. Andra kammaren biföll utskottets hemställan under det första kammaren avsåg densamma, vadan frågan förföll. Vi tillåta oss emellertid nu återupprepa vårt yrkande, att det någon gång månde bli slut på det oeffterättlighetstillstånd, som råder å statens skogar. Att den motivering vi presterade i fjolårets motion var riktig och snarare var för len än för skarp, torde framgå av de undersökningar på ort och ställe, som statsrevisorerna åvägabragt, och för vilka undersökningar redogörelse lämnats i statsrevisorernas till årets riksdag avlämnade berättelse.

Vid debatten i andra kammaren under fjolåret rörande motionen gjordes av en talare ett stort nummer utav vår kritik över den s. k. normalförrådsformeln. Vid hade i motionen bl. a. sagt så: »Denna s. k. normalförrådsformel ser i all sin enkelhet ut så: $\frac{a}{b} = x$ ($a =$ skogsbestån-

dets kubikmassa pr har; b = beståndets halva ålder; x = årliga avverkningen i kubikmeter pr har)». Häremot invändes under debatten att b ingalunda betydde beståndets halva ålder, utan skogens halva omloppstid på ifrågavarande mark, d. v. s. halva den tid, som enligt gjorda undersökningar utgå för att frambringa virke av de dimensioner, som man med avseende å hushållningens ändamål anser förmånligast att erhålla.

Vi tro, att det vill till ett alldeles imponerande hårklyveri att påvisa, att vår enkla och lättfattliga definition av b är oriktig, ty så vitt vi kunna begripa måste »halva den tid, som enligt gjorda undersökningar åtgår för att frambringa virke av de dimensioner, som man med avseende å hushållningens ändamål anser förmånligast att erhålla», vara detsamma som »beståndets halva ålder». Men fråga är allt fortfarande om den s. k. normalförrädsformeln även med den mest sakkunniga tolkning är lämplig i skogsvårdens och skogsförnyringens intresse. Det lärer all officiell skogs-sakkunnighet till trots icke kunna försvaras, att avverkningar verkställas efter sagda formel t. ex. på platser, där skogen genom dålig eller ingen tillsyn visserligen f. n. har lång omloppstid, men som genom dikningar och en förständig avverkning (vid vilken normalförrädsformeln måste läggas å sido) kan bringas till att få mycket kortare omloppstid.

På grund av det anförda och med hänvisning till vår motion i ämnet under fjolåret yrkas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t vidtagna erforderliga åtgärder i syfte att oväxtlig, sjuk, torr, kullbläst och eljest skadad, samt, där så utan olägenhet är möjligt, jämväl överårig och fullmogen skog å kronoparkerna och statens övriga skogar i Norrland och Dalarne måtte, så snart ske kan, på det för en ändamålsenlig skogshushållning och för statens ekonomi mest fördelaktiga sätt tillvaratagen och tillgodogjord.

Stockholm den 25 januari 1915.

Emil Molin,
Dombäcksmark.

J. R. Sundström.